

REFERAT SAMARBEIDSMØTE NORDISKE GRAND DANOIS KLUBBER

- Tema: Hvordan skal vi forholde oss til utviklingen av at vår rase tendenserer mot en mer «hypertype»?
- Sted Messesenteret Stockholm, kl. 17:00 – 18:00
- Dato/tid Søndag, 17. desember 2017
- Inviterte Leder for Finsk Grand Danois Klubb, Teija Salmi-Aalto, Leder for Dansk Grand Danois klubb, Kim Pensdal, Leder for Norsk Grand Danois klubben, Heidi lund
- Initiativrager Leder for Svensk Grand Danois klubb, Jens Myrmann
- Tilstede Jens Myrmann (S), Heidi Lund (N), Tiina Pekkala (S), Katrin Hurny, (S) Annika Olaussen, (S) Nora Skotaam (N)
- Ikke tilstede Leder for dans Grand Danois Klubb, Leder for Finsk Grand Danois Klubb

Møte er initiert av Jens Myrmann med bakgrunn i utviklingen av vår rase mot en uønsket «type» også kalt «Hypertype»

Panelet drodlet rundt emnet og mente at det er på tide at raseklubbene er mer på banen mht denne problematikken.

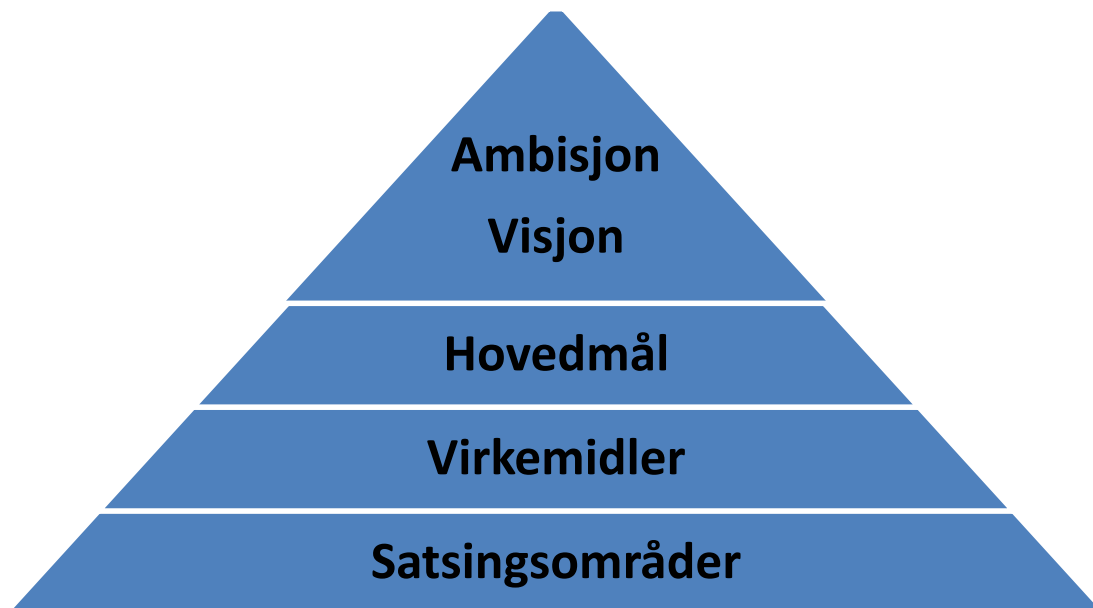
Hva slags hunder ønsker vi å avle i fremtiden?

Alle i panelet vil beholde det som kalles «den skandinaviske» typen, dvs. en type som vi mener er nærmest rasens standard. Altså bevare rasen utfra rasestandarden.

Konklusjon så langt:

Vi vil bevare rasen som den Apollo som beskrives i rasestandarden, uten avvik

Neste trinn i prosessen; Hva gjør vi? Hva slags strategi bør legges opp?

Det tyngste argumenter for å jobbe mot «Hypertype», bortsett fra det rent estetiske som standarden tilsier, er helseaspektet.

På lik linje som det er et stort fokus på kortsnuteproblematikk vil fokus også etter hvert konsentrere seg om andre helsemessige plager som en hypertype vil bringe med seg.

En hypertype har ofte mye løsskinn, som kan gi betennelser, sår og ubehag for hunden. Dette ser vi spesielt i hodet, mye tung halshud, tunge, overdrevne lepper (som avstedkommer mye sykkel).

Følgende av slik tung hud er bla. entropium, med hengende og løse øyelokkrender som gir problem som f.eks. tørre øyne og hyppigere skade på øyne. Dette som følge av at det ikke er stramme nok øyelokksreder.

Hypertype er ofte en tyngre hund som bl.a. gjør at mellomhånden strekkes og såkalt «harelabb» vil fremkomme, med der tilhørende sprikende tær. (Standarden sier «kattepote»)

En slik konstruksjon kan ikke bære en så tung hund som en Grand Danois og hunden vil få problemer med skjelettet, spesielt i frontpartiet.

Vi ser betydningen av en felles forståelse for rasens utvikling basert på en profesjonell tilnærming fra raseklubbene i Skandinavia. Utviklingen må tas seriøst.

Satsingsområder:

Hvem kan vi påvirke for å få fokus på problematikken?

Forslag:

*Saklig og korrekt informasjon mot oppdrettere

*Avholde kurs/seminar for oppdrettere

*Saklig og korrekt informasjon mot dommere av rasen

Virkelmiddel:

Hva kan klubbene fysisk gjøre ? Hvordan nå frem med budskapet?

Mot oppdrettere;

Forslag: *Ofte påminnelser om viktigheten av problemet
Gjennom hva? *Hjemmesider, Facebooksider, klubbblad

Mot dommerstanden;

Forslag *Poengtere bedre i dommerkompendiet
* Be om å få notert Hypertype som et aktuelt tema i BSI-oversikten
*Sende ut dommerkompendie til aktuelle dommere
*NGDK har forfattet et skriv der klubben poengterer visse utfordringer ved rasen. Skrivet distribueres direkte til alle dommere i forkant av en utstilling der de skal dømme. Utstillingene finner NGDK på terminlisten til NKK

Det er viktig at informasjonen er positivt rettet, der påstander kan begrunnes med fakta, og at man finner en balanse mellom det positive og negative.

Hovedmål:

Unngå at «Hypertyper» benyttes i avl

Ambisjon / Vision

Hva vil være den optimale løsningen på problemet?

At vi ikke lenger ser denne typen i Grand Danoisrasen, og at begrepet «Hypertype» ikke lenger vil eksistere da ikke lenger disse hundene eksisterer.

Mht denne problematikken er det viktig at alle landene drar lasset sammen. Om det er mulig å møtes for å legge opp en strategi/plan for videre arbeid.

Panelet diskuterte hvorvidt det vil være positivt å kontakte den tyske klubben for å høre deres tanker og motta innspill, og allerhelst ha et samarbeid med dem.

Det er naturlig at de skandinaviske landene (Sverige, Finland, Danmark og Norge) og raseklubben i Tyskland finner en felles plattform med en forankring i Tysklands raseklubb.

Tanker videre:

Er det grunnlag for, og interesse nok, til å opprette et prosjekt; F.eks. «Grand Danois i Skandinavia» ?

Da må det defineres et mandat og et mål, jfr illustrasjon overfor.

Kan det være en ide å nedsette en komitee med medlemmer fra hvert land, som evt. kan møtes fysisk og diskutere videre fremdrift ut fra et klart definert mandat?

Man kan evt. møtes ved en flyplass i de enkelte land, og hvert land betaler sine utgifter selv.
Det bør avsettes midler til «prosjektet» og det må lages en handlingsplan over flere år.

Panelet avsluttet 18:15

Referent: Nora Skotaam